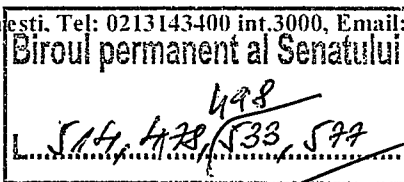

SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI
DEPARTAMENTUL PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

B-dul Primăverii nr. 22, sector 1, București. Tel: 0213143400 int.3000, Email: drparlament@ gov.ro

Nr. 11263/2026

15 refuză 2026 13 -10- 2026

Către: DOMNUL MARIO OVIDIU OPREA,
SECRETARUL GENERAL AL SENATULUI

Ref. la: punctele de vedere ale Guvernului aprobate în ședința Guvernului din data
de 9 octombrie 2026

STIMATE DOMNULE SECRETAR GENERAL,

Vă transmitem, alăturat, în original, **punctele de vedere ale Guvernului** referitoare la:

L 514/2026 1. Propunerea legislativă privind protecția minorilor în utilizarea serviciilor de rețele sociale online (Bp.406/2026);

L 428/2026 2. Propunerea legislativă pentru completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și a altor acte normative (Bp. 340/2026);

3. Propunerea legislativă pentru aprobarea schemei „Ajutor de minimis pentru aplicarea Programului de susținere a producției de lapte ecologic certificat” (Bp.372/2026, L 498/2026);

L 533/2026 4. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.256/2018 privind unele măsuri necesare pentru implementarea operațiunilor petroliere de către titularii de acorduri petroliere referitoare la perimetre petroliere offshore și onshore de adâncime (Bp.425/2026);

L 577/2026 5. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 107/2024 pentru reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare în domeniul gestionării creanțelor bugetare și a deficitului bugetar pentru bugetul general consolidat al României în anul 2024, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative (Bp. 471/2026).

Cu deosebită considerație,

NINI SĂPUNARU

SECRETAR DE STAT

PRIM MINISTRU

Biroul permanent al Senatului

514 / 15 octombrie 2026

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă privind protecția minorilor în utilizarea serviciilor de rețele sociale online*, inițiată de doamna deputat USR Monica-Elena Berescu împreună cu un grup de parlamentari USR, PSD, PNL, UDMR (**Bp.406/2026**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare instituirea măsurilor necesare pentru protecția minorilor în utilizarea serviciilor de rețele sociale *online*, prin stabilirea condițiilor de acces la acestea și de utilizare a lor în funcție de vârstă, precum și a obligațiilor ce revin furnizorilor platformelor *online* în acest scop.

Astfel, se propune, în principal:

- definirea principalilor termeni, între care „*serviciu de rețea socială online*”, „*platformă online*”, „*furnizor al platformei online*”, „*verificarea vârstei*”, „*mecanisme eficiente de verificare a vârstei*”, „*conținut cu risc pentru minori*” și „*conținut cu risc grav pentru minori*”;

- interzicerea accesului minorilor care nu au împlinit vârsta de 15 ani la serviciile de rețele sociale *online*, precum și instituirea obligației furnizorilor platformelor *online* de a lua măsurile necesare pentru prevenirea accesului și utilizării acestor servicii de către minorii sub 15 ani;

- instituirea unor mecanisme eficiente de verificare a vârstei utilizatorilor, cu respectarea protecției vieții private și a legislației privind datele cu caracter personal, simpla declarare a vârstei de către utilizator nefiind considerată suficientă;

- reglementarea accesului și utilizării serviciilor de rețele sociale *online* de către minorii cu vârsta cuprinsă între 15 și 18 ani, prin asigurarea unui acces progresiv și adecvat vârstei și prin instituirea unor setări diferențiate și a unor măsuri de siguranță activate implicit;

- instituirea unor verificări periodice privind eficiența mecanismelor de verificare a vârstei, precum și a măsurilor adoptate pentru limitarea accesului minorilor la funcționalități și conținuturi care prezintă riscuri;

- instituirea unui regim sancționator aplicabil furnizorilor platformelor *online* în cazul nerespectării obligațiilor prevăzute de lege.

II. Observații și propuneri

1. Din perspectiva drepturilor copilului, apreciem că aceste măsuri legislative sunt binevenite și necesare în contextul expunerii tot mai timpurii și mai intense a copiilor la mediul online, contribuind la reducerea riscurilor asociate accesului la conținut neadecvat, practicilor manipulative și altor vulnerabilități specifice spațiului digital.

Într-un spațiu digital aflat în continuă expansiune, lipsa unor măsuri clare de reglementare poate expune copiii la riscuri majore de la conținut violent, sexual sau discriminatoriu, până la practici înșelătoare, promovarea dependențelor sau tentative de manipulare prin profilare comportamentală.

În mod evident, este necesar să avem în vedere că orice măsură suplimentară privind protejarea copiilor în mediul online trebuie să țină cont, în același timp, și de regulile și obligațiile ce revin atât autorităților,

cât și furnizorilor de astfel de servicii de a proteja datele cu caracter personal ale tuturor utilizatorilor, indiferent de vârstă.

Apreciem, totuși, că, dată fiind obligația ce revine tuturor acestor actori de a respecta interesul superior al copilului, acesta trebuie avut în vedere cu prioritate în orice demers ce va fi întreprins în acest sens, chiar și atunci când atingerea acestuia impune măsuri de siguranță suplimentare.

În acest context, este de menționat faptul că, la nivelul Parlamentului României, există deja inițiative legislative aflate în procedură parlamentară care vizează în mod expres protecția minorilor în mediul online, respectiv *Legea majoratului online* (Bp. 222/2025, Plx. 356/2025), *Propunerea legislativă privind protecția minorilor sub 16 ani pe platformele de social media* (Bp. 54/2026), *Propunerea legislativă pentru protecția minorilor împotriva riscurilor utilizării rețelelor sociale* (Plx.61/2026), *Propunerea legislativă pentru protecția minorilor împotriva riscurilor utilizării rețelelor sociale* (Bp 151/2026), precum și *Propunerea legislativă pentru completarea Legii nr.272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului* (Bp.45/2026).

Totodată, considerăm necesar ca noile obligații impuse furnizorilor să fie proporționale, clare, neutre din punct de vedere tehnologic și corelate cu cadrul european deja aplicabil, în special cu *Regulamentul (UE) 2022/2065 privind serviciile digitale - DSA*.

De asemenea, este necesară evaluarea impactului obligațiilor instituite asupra furnizorilor de servicii digitale, în special asupra întreprinderilor mici și mijlocii, pentru evitarea unor costuri administrative și tehnologice disproporționate și pentru menținerea unui climat concurențial echitabil.

În acest sens, obligațiile trebuie să fie clare, tehnic realizabile și diferențiate, după caz, în funcție de dimensiunea, natura și nivelul de risc al serviciului furnizat.

Apreciem că un avantaj important al inițiativei legislative îl reprezintă transferarea unei părți a responsabilității pentru siguranța minorilor către furnizorii platformelor, precum și stimularea dezvoltării unor soluții tehnologice de verificare a vârstei și de control al accesului la conținut. În același timp, printre principalele riscuri se numără creșterea costurilor de conformare, afectarea accesului legitim al utilizatorilor adulți și riscul ca soluțiile de verificare a vârstei să genereze prelucrări excesive de date cu caracter personal.

Apreciem că soluțiile privind verificarea vârstei trebuie să respecte principiile protecției datelor, minimizării datelor și neutralității tehnologice, fără impunerea unor tehnologii care se pot dovedi rapid depășite. În același timp, trebuie clarificate noțiunile susceptibile de interpretări diferite, precum „*conținut cu risc pentru minori*”, „*măsuri adecvate și proporționale*” sau „*risc semnificativ și imediat*”, astfel încât obligațiile și sancțiunile aplicabile operatorilor să fie previzibile.

Susținem obiectivul inițiativei legislative cu recomandarea ca, în procesul parlamentar, soluțiile propuse să fie revizuite astfel încât să se asigure un echilibru între protecția efectivă a minorilor, respectarea drepturilor utilizatorilor, protecția datelor și dezvoltarea competitivă a economiei digitale, evitându-se suprapunerea cu mecanismele europene existente, sarcinile administrative disproporționate și apariția unor bariere pentru inovare și pentru dezvoltarea furnizorilor români de servicii digitale.

2. Considerăm că este necesară eliminarea tezei finale a definiției propuse la art. 1 lit. b) din inițiativa legislativă, fiind suficientă trimiterea la art. 3 lit. i) din *Regulamentul (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE*.

De asemenea, pentru respectarea art. 38 alin. (3) teza finală din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*¹, urmează să fie eliminate parantezele².

3. Cu privire la soluțiile propuse la art. 1 lit. f) din inițiativa legislativă, considerăm că este necesară definirea sintagmei „*comportamente de tip grooming*”, precum și reexaminarea ultimei teze din cuprinsul acestei litere, aceasta având un conținut echivoc.

De asemenea, apreciem necesitatea respectării art.49 din *Legea nr. 24/2000*, potrivit căruia „*Dacă textul unui articol sau alineat conține enumerări prezentate distinct, acestea se identifică prin utilizarea literelor alfabetului românesc și nu prin liniuțe sau alte semne grafice*”.

¹ ART. 38

(...)

(3) Utilizarea unor explicații prin norme interpretative este permisă numai în măsura în care ele sunt strict necesare pentru înțelegerea textului. Nu este permisă prezentarea unor explicații prin folosirea parantezelor;

² Observația privește și art.3 alin. (4) lit.a)

(2) *O enumerare distinctă, marcată cu o literă, nu poate cuprinde, la rândul ei, o altă enumerare și nici alineate noi.*

(3) *Dacă ipoteza marcată cu o literă necesită o dezvoltare sau o explicare separată, aceasta se va face printr-un alineat distinct care să urmeze ultimei enumerări.*

Observațiile privesc și soluțiile propuse la lit. g) a aceluiași alineat.

4. Soluțiile propuse la art. 2- 4 și art. 7 din inițiativa legislativă sunt formulate într-o manieră generală și utilizează termeni și sintagme vagi³, ale căror efecte juridice nu pot fi deduse clar.

Așadar, se constată că textele nu reglementează măsuri concrete care să contureze un mecanism clar pentru a oferi o mai mare protecție minorilor contra efectelor nocive ale expunerii la conținutul platformelor sociale *online*.

Prin urmare, deși scopul demersului legislativ este unul cât se poate de necesar de atins, o astfel de manieră de reglementare nu poate să aibă efectele juridice propuse.

În acest sens, considerăm că textele trebuie analizate și reformulate, prin reglementarea clară și previzibilă a măsurilor pe care ar trebui să le ia atât furnizorii de platforme *online*, cât și orice persoană fizică sau juridică implicată în procesul propus, de reducere a expunerii excesive a minorilor la mediul *online*.

În plus, corelativ obligațiilor⁴ generate de măsurile ce ar urma să fie luate, pentru atingerea efectelor juridice preconizate, este necesară reglementarea sancțiunilor aplicabile în cazul nerespectării acestora, precum și a autorităților competente să le aplice.

De asemenea, este necesar să fie stabilite clar regulile privind notificarea și gestionarea conținutului digital potențial riscant pentru minori, măsurile ce pot fi luate în astfel de situații și posibilitatea contestării acestora, precum și orice alte aspecte necesare pentru o

³ Spre exemplu: „măsuri necesare pentru a preveni accesul”, „mecanisme eficiente de verificare a vârstei”, „acces progresiv”, „mecanisme care țin seama de nivelul de dezvoltare”, „nivel sporit de protecție”, „măsuri adecvate și proporționale”, „măsurile pot include, după caz alte măsuri tehnice și organizatorice adecvate”, „alte măsuri pentru protecția minorilor”, „mecanisme interne de contestare a deciziilor”.

⁴ Menționăm că maniera de reglementare a „obligației de rezultat” din art. 4 este neadecvată pentru obținerea unor efecte juridice care să concure la atingerea scopului propus, textele fiind vagi și impredictibile.

reglementare neechivocă și completă a mecanismului de limitare a accesului minorilor la platformele sociale *online*.

5. În ceea ce privește art. 5 alin. (2) din inițiativa legislativă, apreciem că este necesar să se circumstanțieze scopul și obiectul punctelor de vedere, expertizelor, datelor statistice și recomandărilor, astfel încât soluția să se integreze în aria de reglementare a legii în analiză.

În plus, precizăm că sintagma „*altor autorități publice relevante pentru aplicarea prezentei legi*” este echivocă, fiind necesar să se precizeze clar la ce autorități se referă.

De asemenea, referirea la „*Ministerul Educației*” trebuie să fie înlocuită cu denumirea actuală a ministerului „*Ministerul Educației și Cercetării*”.

6. Precizăm că art. 6 din inițiativa legislativă propune soluții cu caracter tranzitoriu⁵, astfel că este necesar ca acesta să se regăsească în finalul legii⁶.

În plus, și cu privire la acest articol remarcăm formulările vagi și impredictibile⁷, care nu pot produce efecte juridice concrete, observațiile de la pct. 3 fiind valabile în mod corespunzător.

7. Precizăm că, pentru claritatea și predictibilitatea normei, la art. 8 alin. (1) din inițiativa legislativă ar trebui să se stabilească data de la care curg termenele respective,.

Cu privire la soluțiile propuse la alin. (2), menționăm că este necesară examinarea și formularea textului lit. a), dat fiind că emiterea

⁵ ART. 54

(1) Dispozițiile tranzitorii cuprind măsurile ce se instituie cu privire la derularea raporturilor juridice născute în temeiul vechii reglementări care urmează să fie înlocuită de noul act normativ.

(2) Dispozițiile tranzitorii trebuie să asigure, pe o perioadă determinată, corelarea celor două reglementări, astfel încât punerea în aplicare a noului act normativ să decurgă firesc și să evite retroactivitatea acestuia sau conflictul între norme succesive.

⁶ ART. 51

(1) Conținutul proiectului de act normativ se sistematizează în următoarea ordine de prezentare a ideilor:

a) dispoziții generale sau principii generale;

b) dispoziții privind fondul reglementării;

c) dispoziții tranzitorii;

d) dispoziții finale.

⁷ Spre exemplu: „mecanisme eficiente de verificare a vârstei”, „măsurile rezonabile și proporționale”, „elemente obiective și verificabile”.

unei decizii de conformare este modalitatea în care se poate dispune o măsură de conformare și nu o astfel de măsură în sine.

Observația privește și lit. d) și e), cu referire la ordinul de conformare.

De asemenea, precizăm că soluția propusă la lit.b) nu pare să prezinte o măsură de conformare, ci stabilește modalitățile în care se poate verifica de către ANCOM respectarea obligațiilor legale.

Totodată, precizăm că nu este clar în ce ar putea să conste „măsurile provizorii” menționate la lit. c).

În plus, semnalăm că este necesară indicarea concretă a sancțiunilor ce pot fi aplicate, conform alin. (3), în situația în care furnizorul nu se conformează măsurilor dispuse de ANCOM în termenul stabilit de aceasta, norma fiind neclară în forma propusă.

Din același motiv, alin. (4) ar trebui să indice concret textele din regulament care stabilesc sensul sintagmelor „platformă online foarte mare”, respectiv „motor de căutare online foarte mare”.

8. Cu privire la art.9 din inițiativa legislativă, precizăm că instanța de contencios constituțional a statuat în mod constant că „Principiul legalității implică o obligație pozitivă a legiuitorului de a reglementa prin texte clare și precise. Orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat (Decizia Curții Constituționale nr. 447/2019, paragraful 23, cu referire la Decizia Curții Constituționale nr. 189 din 2 martie 2006)”.

Tot în jurisprudența Curții Constituționale a României, s-a afirmat că „Actele normative prin care se stabilesc contravenții trebuie să indice în mod clar și neechivoc obiectul material al acestora în chiar cuprinsul normei legale sau acesta trebuie să poată fi identificat cu ușurință, prin trimiterea la un alt act normativ cu care textul incriminator se află în conexiune/în vederea stabilirii existenței sau inexistenței contravenției. Norma trebuie redactată cu suficientă precizie pentru a permite cetățeanului să își controleze conduita, astfel încât să fie apt să prevadă, într-o măsură rezonabilă, consecințele care ar putea rezulta din săvârșirea unei anumite fapte. Altfel spus, legea trebuie să definească în mod clar contravențiile și sancțiunile aplicabile, fiind necesar ca destinatarul normei să cunoască din însuși textul normei juridice

aplicabile care sunt actele, faptele sau omisiunile ce pot angaja răspunderea sa contravențională (...).

Dreptul contravențional, asemenea dreptului penal, are un caracter subsidiar, intervenind doar acolo unde alte mijloace juridice nu sunt suficiente pentru protejarea anumitor valori sociale. În aceste condiții, actele normative cu putere de lege și actele administrative cu caracter normativ prin care se stabilesc și se sancționează contravenții trebuie să îndeplinească toate condițiile de calitate ale normei: accesibilitate, claritate, precizie și previzibilitate”. (Decizia Curții Constituționale nr. 152/2020, paragrafele 127 și 130).

Pornind de la aceste considerente, admitând cererea în contencios administrativ și fiscal formulată prin Decizia nr. 3.827/2022, ÎCCJ a arătat că „În condițiile în care o normă juridică nu poate fi calificată ca fiind conformă din punct de vedere calitativ, deoarece nu conține, fără echivoc, ”ceea ce trebuie să îndeplinească un subiect, ceea ce el este îndreptățit să facă sau ceea ce i se recomandă sau este stimulat să îndeplinească”, o astfel de reglementare legală nu respectă normele de tehnică legislativă, determinând apariția unor situații de incoerență și instabilitate, contrare principiului securității raporturilor juridice în componenta sa referitoare la claritatea și previzibilitatea legii, iar acel text normativ este contrar prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție”⁸.

Din soluțiile propuse în articolul în analiză, nu se pot deduce clar nici faptele contravenționale și nici sancțiunile aplicabile.

Astfel, din formularea generală a textului alin. (1) nu rezultă conduitele ce ar urma să fie sancționate ca și contravenții.

Din alin. (2) nu se pot deduce criteriile în funcție de care se stabilește concret procentul între limitele respective.

Față de soluțiile propuse în teza a doua a alin. (2) și alin. (3)-(5) și (8), menționăm că, potrivit art. 5 alin. (3) lit. e) din *Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare*, suspendarea activității unui operator economic, în cazul de față furnizorul de platforme *on line*, este o sancțiune complementară, aplicabilă pe lângă o sancțiune principală.

În plus, menționăm că suspendarea este în sine o măsură temporară, astfel că ar trebui stabilit un termen maxim pentru care aceasta ar putea fi dispusă.

⁸ Observațiile privesc și art. 50 alin. (6)

Prin urmare, apreciem că este necesară reanalizarea normelor propuse și formularea acestora, în funcție de intenția de reglementare, prin coroborarea cu cadrul legal general incident.

9. Apreciam că art. 11 din inițiativa legislativă ar trebui să se regăsească în prima parte a prezentei legi, pentru o mai bună cursivitate a soluțiilor propuse.

10. Semnalăm că este necesară eliminarea tezei finale a alin. (3) al art. 13 din inițiativa legislativă, obligația respectivă fiind deja reglementată de alin. (1) din acest articol, astfel că se creează un paralelism legislativ, interzis de art. 16 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000*⁹.

11. Din perspectiva Autorității pentru Digitalizarea României (ADR), forma actuală rămâne, însă, incompletă pentru că nu consacră niciun rol instituțional pentru ADR și pentru Platforma Națională de Interoperabilitate, nu stabilește cerințe tehnice minime de interoperabilitate pentru mecanismele de verificare a vârstei și nu corelează termenele de implementare cu calendarul soluției pilot europene (blueprint/EUDI Wallet);

În absența acestor precizări, există un risc real ca aplicarea legii să conducă la soluții tehnice fragmentate, dezvoltate individual de fiecare furnizor de platformă, cu costuri de conformare mai ridicate și cu compatibilitate incertă pe termen mediu cu arhitectura europeană de verificare a vârstei aflată în prezent în extindere.

Totodată, atașăm prezentului punct de vedere opinia Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, înregistrat la DRP cu nr. 9141/30.07.2026.

⁹ ART. 16

(1) În procesul de legiferare este interzisă instituirea aceluiași reglementări în mai multe articole sau alineate din același act normativ ori în două sau mai multe acte normative. Pentru sublinierea unor conexiuni legislative se utilizează norma de trimitere.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul susține adoptarea acestei inițiative legislative cu observații și propuneri.**

Cu stimă,

Ilie Gavril BOLOJAN
PRIM-MINISTRU

Domnului senator Mircea ABRUDEAN
Președintele Senatului

ANCOM

Nr. 9441..... / DRP
DATA....3.0.-07-2026..

Către: **Secretariatul General al Guvernului**
Departamentul pentru relația cu Parlamentul

C. ADELA

30-07-2026

În atenția: domnului Secretar de Stat **Nini SĂPUNARU**

Subiect: răspuns adresă nr. 8285/06.07.2026

Stimate Domnule Secretar de Stat,

Având în vedere adresa dvs. nr. 8285/06.07.2026, transmisă Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații (denumită în continuare *ANCOM*) și înregistrată cu nr. SC-16868/06.07.2026, prin intermediul căreia ne solicitați punctul de vedere cu privire la *propunerea legislativă privind protecția minorilor în utilizarea serviciilor de rețele sociale online (Bp. 406/2026)*, vă rugăm să găsiți atașat prezentei răspunsul ANCOM cu privire la proiectul menționat, comunicat Senatului României, la solicitarea acestuia, precum și forma editabilă aferentă.

Cu stimă,

p.PREȘEDINTE,

Signed by: Marius
Saceanu
Date: 2026.07.30 09:27
Reason: .

Marius SĂCEANU

Secretar General

Către,

SENATUL ROMÂNIEI

Calea 13 Septembrie nr.1-3, sector 5, București

În atenția domnului **Mario Ovidiu OPREA**, Secretar General

Subiect: solicitare aviz propunere legislativă nr. B406/23.06.2026 privind protecția minorilor în utilizarea serviciilor de rețele sociale online

Stimate domnule Secretar General,

Având în vedere adresa dvs. nr. 3158/29.06.2026, comunicată Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații (denumită în continuare *ANCOM* sau *Autoritatea*) și înregistrată cu nr. SC- 16646/03.07.2026, prin intermediul căreia ați transmis spre avizare propunerea legislativă privind protecția minorilor în utilizarea serviciilor de rețele sociale online (B406/23.06.2026), precizăm următoarele:

În primul rând, considerăm necesar să subliniem că, în repetate rânduri, am semnalat faptul că mai multe inițiative legislative privind protecția minorilor în mediul online au fost înaintate spre analiză Parlamentului¹. Prin urmare, pentru a evita o dublă reglementare sau chiar legiferarea diferită a aceluiași aspecte sociale – *protecția minorilor în mediul online* – apreciem că aceste propuneri legislative ar trebui examinate în mod unitar, în cadrul unei analize comune care să țină cont și de instrumentele existente în prezent în legislația națională și europeană. Desigur, în situația în care există lacune legislative ori o anumită situație nu este suficient reglementată, Legislativul poate avea în vedere adoptarea unor noi norme care, însă, ar trebui să țină cont și de normele europene obligatorii, conform art. 148 alin. (2)² din Constituția României și art. 288 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

De asemenea, pentru a putea identifica și pune în discuție cele mai bune soluții în vederea implementării unor mecanisme de *verificare a vârstei*³, ce ar trebui avute în vedere de către furnizorii de platforme online, îndeosebi în contextul în care pe aceste platforme se regăsește conținut de un anumit tip (de exemplu: conținut de tip pornografic, conținut legat de jocuri de noroc), am recomandat formarea unui grup de lucru la nivel interinstituțional, format din ANCOM, Ministerul Afacerilor Interne, Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal, Agenția Națională de Administrare Fiscală, dar și din reprezentanți ai Legislativului ce sunt interesați de protecția minorilor în mediul online și a altor entități din sfera societății civile cu activitate relevantă. Desigur, în raport de conținutul concret al intenției de legiferare, alte autorități sau entități ar putea face parte dintr-un astfel de grup de lucru.

Cu titlu prealabil, dar și pentru lămurirea rolului nostru, apreciem oportun să clarificăm unele aspecte legate de competența ANCOM la acest moment, în domeniul serviciilor digitale.

¹ Cu titlu de exemplu, facem referire la propunerile legislative înregistrate sub nr. PL-x nr. 356/2025, PL-x nr. 385/2025, PL-x nr. 407/2025, PL-x nr. 364/2026 la Camera Deputaților

² „(2) Ca urmare a aderării, prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare.”

³ Sistem care se bazează pe identificatori fizici sau pe surse verificate de identificare care oferă un grad ridicat de certitudine în stabilirea vârstei unui utilizator.

Astfel, potrivit art. 14 din Legea nr. 50/2024⁴, ANCOM are calitatea de coordonator al serviciilor digitale în România, având competențele stabilite prin dispozițiile art. 51 din Regulamentul privind serviciile digitale⁵. În această calitate, Autoritatea poate verifica respectarea obligațiilor ce cad în sarcina *furnizorilor de servicii intermediare din România*⁶, conform prevederilor Regulamentului privind serviciile digitale. În ceea ce privește **platformele online foarte mari**, menționăm că acestea se află sub directa supraveghere a Comisiei Europene, potrivit art. 56 alin. (2) din Regulamentul privind serviciile digitale, cu privire la obligațiile stabilite în sarcina lor de dispozițiile Capitolului III Secțiunea 5 din același act legislativ european. Pentru celelalte responsabilități ce cad în sarcina platformelor online foarte mari, competența supravegherii îndeplinirii acestora este partajată între Comisia Europeană și *coordonatorul serviciilor digitale din țara de stabilire*⁷ (țara unde platforma sau motorul de căutare își are sediul sau reprezentantul legal desemnat).

Totodată, precizăm că analiza noastră, prezentată pe larg în cele ce urmează, reflectă faptul că proiectul de act normativ urmărește să reglementeze și aspecte ce fac deja obiectul unei norme europene obligatorii pentru statul român [cu titlu de exemplu putem avea în vedere dispozițiile art. 3, art. 6, art. 7 din propunerea legislativă care instituie obligații suplimentare în sarcina furnizorilor față de cele deja stabilite prin Regulamentul privind serviciile digitale]. Drept urmare, apreciem că se impune ajustarea prezentei propuneri legislative astfel încât dispozițiile inițiativei să fie puse în acord cu prevederile obligatorii din Regulamentul privind serviciile digitale (*"statele membre nu ar trebui să adopte sau să mențină cerințe naționale suplimentare cu privire la aspectele reglementate de prezentul regulament"*⁸).

Punctual, raportat la prevederile concrete ale propunerii legislative supuse analizei, menționăm următoarele:

- în ceea ce privește definiția *serviciului de rețea socială online* de la art. 1 lit. a), în măsura în care s-a urmărit definirea conceptului de platforme de social media, așa cum pare să reiasă din condițiile cumulative pe care trebuie să le îndeplinească serviciul, este necesar să se țină cont de definiția *platformei online* de la art. 3 lit. i) din Regulamentul privind serviciile digitale [la care și dispozițiile art. 1 lit. b) din propunere fac referire]. Astfel, trebuie avut în vedere, pe de o parte, că termenul de platformă online definit deja la nivel unional face referire la un serviciu intermediar. Pe cale de consecință, formulări precum cele utilizate în cadrul art. 2 alin. (1) din propunerea legislativă (*"serviciu de rețea socială online furnizat prin intermediul unui platforme online"* – în concret, referire la un serviciu furnizat prin intermediul unui alt serviciu) capătă o aparență de redundanță și poate da naștere la confuzii. Pe de altă parte, luând în considerare trăsătura esențială a serviciului de platformă online, respectiv diseminarea informațiilor către public, putem observa că platformele de social media reprezintă o specie a genului definit de platformele online. Pe cale de consecință, în considerarea supoziției inițiale (anume că se dorește definirea termenului de platformă de social media), recomandăm comasarea celor două definiții prezentate la art. 1 lit. a) și b) din propunere și, totodată, corelarea cu definiția prevăzută la art. 3 lit. i) din Regulamentul privind serviciile digitale.

- în ceea ce privește definiția *conținutului cu risc pentru minori* de la art. 1 lit. f), respectiv a *conținutului cu risc grav pentru minori* de la art. 1 lit. g) din propunere, menționăm că acestea par să fie lipsite de precizie, întrucât, pe de o parte, conținutul avut în vedere se suprapune parțial [cu

⁴ Legea nr. 50/2024 privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea Regulamentului (UE) 2022/2.065 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 365/2002 privind comerțul electronic

⁵ Regulamentul (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE

⁶ Sintagma *furnizor de servicii intermediare din România* este definită la art. 4 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 50/2024

⁷ Prin sintagma *„coordonator al serviciilor digitale din țara de stabilire”* se înțelege, conform art. 3 lit. n) din Regulamentul privind serviciile digitale *„[...] coordonatorul serviciilor digitale din statul membru în care se află locul principal de stabilire al furnizorului unui serviciu intermediar ori în care își are reședința sau este stabilit reprezentantul legal al furnizorului respectiv;”*

⁸ Considerentul 9 din Regulamentul privind serviciile digitale

titlu de exemplu menționăm: art. 1 lit. f) – *“susceptibil să genereze riscuri semnificative (...) inclusiv: (...) conținutul care promovează, glorifică sau normalizează autovătămarea, suicidul”* versus art. 1 lit. g) – *“comportamente susceptibile să producă prejudicii grave sănătății (...) inclusiv: autovătămarea sau suicidul”*], iar, pe de altă parte, textul propus este lipsit de orice criteriu care să permită oricărui subiect de drept căruia norma i se adresează să realizeze o încadrare corespunzătoare a unui element de conținut online într-una dintre categoriile enumerate de legiuitor (textul propus utilizează termeni cu o arie foarte generică și care lasă loc unei interpretări arbitrare, precum *semnificativ, grav, tulburări alimentare, comportamente periculoase*, etc.).

Nu în ultimul rând, apreciem că trebuie avute în vedere dispozițiile art. 8 din Regulamentul privind serviciile digitale, potrivit cărora furnizorilor de servicii intermediare (inclusiv platformelor online) nu li se poate impune o obligație generală de monitorizare a informațiilor pe care le transmit sau le stochează și nici obligația de a căuta în mod activ fapte sau circumstanțe care să indice activități ilegale. Așadar, legiuitorul european a exclus posibilitatea instituirii unei obligații generale de monitorizare chiar și în scopul identificării conținutului ilegal, cu atât mai puțin instituirea, prin legislația națională, a unei obligații generale de monitorizare având ca obiect conținutul care, deși nu este *“în mod necesar ilegal, este susceptibil să genereze riscuri semnificative”*. Pe cale de consecință, o asemenea obligație de clasificare a conținutului găzduit este susceptibilă să contravină dispozițiilor art. 8 din Regulamentul privind serviciile digitale și, implicit, principiului supremației dreptului Uniunii Europene.

- în ceea ce privește art. 3 alin. (1) din propunere, menționăm că acesta pare să fie lipsit de precizie, având în vedere că nu se stabilesc criteriile ce trebuie avute în vedere pentru a identifica *„nivelul de dezvoltare, autonomie și reziliență digitală”*. Raportat la celelalte alineate ale aceluiași articol, precizăm că art. 28 – *„Protecția minorilor în mediul online”* din Regulamentul privind serviciile digitale interzice deja furnizorilor de platforme online comunicările publicitare bazate pe profiluri în cazul minorilor. Totodată, alin. (3) al art. 28 din Regulamentul privind serviciile digitale prevede că obligația furnizorii de platforme online de a asigura protecție minorilor în mediul online nu trebuie interpretată în sensul unei obligații de a prelucra date cu caracter personal suplimentare exclusiv pentru a evalua dacă un destinatar al serviciului este minor. Ori prezenta propunere legislativă instituie obligații distincte în funcție de categoria de vârstă a minorilor (sub 15 ani, respectiv între 15 și 18 ani), fără a preciza modalitatea tehnică în care furnizorii ar putea realiza această clasificare în lipsa prelucrării unor date cu caracter personal suplimentare. În aceste condiții, apare o necorelare între obligațiile instituite prin propunerea legislativă și cadrul juridic stabilit de Regulamentul privind serviciile digitale, întrucât îndeplinirea obligațiilor prevăzute prin propunere pare să presupună efectuarea unor operațiuni de prelucrare pe care Regulamentul a urmărit să le preîntâmpine.

De asemenea, considerăm că este necesar să fie avute în vedere și prevederile *Comunicării Comisiei Europene - Orientări privind măsurile de asigurare a unui nivel ridicat de confidențialitate, siguranță și securitate pentru minori în mediul online, în temeiul articolului 28 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2022/2065*⁹. În cuprinsul documentului menționat se identifică o serie de măsuri ce ar trebui văzute ca un plafon minim de către platformele online (precum aspecte privind proiectarea interfețelor platformelor, sisteme de recomandare și funcțiile de căutare, practici comerciale, etc.).

Orientările Comisiei Europene conțin inclusiv o serie de soluții cunoscute sub denumirea generică *„asigurarea referitoare la vârstă”*. Printre acestea¹⁰ se află și măsura de *verificare a vârstei* ce se recomandă a fi implementată de către platformele online care pun la dispoziție un anumit tip de conținut (de exemplu: conținut pornografic, conținut legat de jocuri de noroc, vânzarea de medicamente, alcool și produse bazate pe tutun sau nicotină¹¹) ce ar putea fi accesat de către minori.

Potrivit pct. 46 din documentul menționat *„Pentru a asigura respectarea principiilor reducerii la minimum a datelor, limitării scopului și încrederii utilizatorilor, furnizorii de platforme online sunt*

⁹ https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=OJ:C_202505519

¹⁰ Comunicarea Comisiei Europene indică, la pct. 29, că în cadrul conceptului de *asigurare a vârstei* sunt incluse: i) declarația pe propria răspundere (self-declaration), ii) estimarea vârstei (age estimation) și iii) verificarea vârstei (age verification).

¹¹ În acest sens a se vedea pct. 37 din Comunicarea Comisiei

încurajați să adopte metode dublu-orb de verificare a vârstei. O metodă dublu-orb garantează faptul că (i) platforma online nu beneficiază de mijloace suplimentare de identificare a utilizatorului, ci primește doar informații care îi permit să se asigure că acesta are vârsta necesară și că (ii) furnizorul soluției de verificare a vârstei nu obține informații cu privire la serviciile pentru care se folosește dovada vârstei. Aceste metode se pot baza pe prelucrarea pe dispozitivul local, pe tokenuri criptografice anonimizate sau pe protocoale de furnizare de dovezi cu divulgare nulă de cunoștințe („zero-knowledge proof”).

Totodată, precizăm că Raportul Grupului Special de Expertiză Privind Siguranța Copiilor în Mediul Online¹², creat prin Decizia (UE) 2025/1896¹³ a Comisiei Europene din 29 iulie 2025, a propus, pe lângă alte măsuri, o vârstă unitară la nivelul Uniunii de la care să fie permis accesul minorilor la servicii digitale, respectiv de la 13 ani, urmând ca începând cu această vârstă și până la 18 ani minorii să poată accesa aceste servicii „**însă doar dacă acestea sunt sigure în mod implicit (safe by default) și au caracteristici de siguranță activate.**”

Menționăm, însă, că grupul de experți a atras atenția și asupra pericolului fragmentării legislative la nivel european, având în vedere că mai multe state au început să adopte pe cont propriu măsuri foarte diferite. Ca urmare a acestui raport, președinta Comisiei Europene, doamna Ursula von der Leyen, a precizat că este nevoie de acțiuni la nivel european, astfel că raportul și recomandările vor fi analizate, iar o propunere cu privire la siguranța minorilor în mediul online se va prezenta în toamnă¹⁴.

- raportat la prevederile art. 7 din propunerea legislativă, menționăm că Regulamentul privind serviciile digitale prevede deja în sarcina furnizorilor de servicii de găzduire (inclusiv a platformelor online), prin intermediul art. 16, obligația de a institui mecanisme ușor de accesat și de utilizat care să permită oricărei persoane fizice sau entități să notifice acestor furnizori prezența în cadrul serviciului pe care îl oferă a anumitor informații pe care persoana sau entitatea respectivă le consideră a constitui **conținut ilegal**. Totodată în cadrul acestui articol se stabilesc și elementele pe care o notificare trebuie să le conțină, respectiv pe care un mecanism de notificare trebuie să le permită a fi transmise, precum și pașii de urmat de către un furnizor raportat la notificarea comunicată. Mai mult decât atât, dacă furnizorul de servicii de găzduire este și platformă online, art. 20 din Regulament îl obligă pe acesta să aibă implementat și un sistem intern de soluționare a plângerilor care să le permită persoanelor fizice sau entităților care au depus o notificare să transmită o plângere cu privire la decizia luată de platformă ca urmare a notificării primite. Așadar, chiar dacă mecanismul anterior descris face referire la conținutul ilegal, iar propunerea legislativă are în vedere o sferă mai cuprinzătoare a conținutului online cu privire la care minorii ar trebui protejați, apreciem că nu se poate face abstracție de existența în sine a mecanismului, în caz contrar instituirea unui mecanism paralel prin legislația națională fiind de natură a da naștere la confuzie, inclusiv în rândul utilizatorilor.

- în ceea ce privește prevederile art. 8 din propunerea legislativă este important de subliniat că Regulamentul privind serviciile digitale și Legea nr. 50/2024 prevăd care sunt competențele ANCOM în calitate de coordonator al serviciilor digitale la nivel național. Așa cum am precizat mai sus, ANCOM, în calitate de coordonator, poate verifica respectarea **obligățiilor** instituite **furnizorilor de servicii intermediare stabiliți în România**¹⁵, conform prevederilor Regulamentului privind serviciile digitale (de exemplu cele prevăzute la Capitolul III Secțiunile 1-4 din acesta)¹⁶, însă această competență **nu include și atributul de a se pronunța asupra legalității sau ilegalității unui conținut** (produs/serviciu/postare etc.) **prezent în mediul online**, acest aspect fiind în sarcina **autorităților relevante**¹⁷.

¹² [d833504d-5ec3-4fac-945f-38e7d0bd5326_en](https://eur-lex.europa.eu/eli/dec/2025/1896/oj/eng)

¹³ <https://eur-lex.europa.eu/eli/dec/2025/1896/oj/eng>

¹⁴ [Statement by the President with the Co-Chairs of the Special Panel on child safety online](#)

¹⁵ Sintagma **furnizori de servicii intermediare din România** este definită în cadrul art. 4 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 50/2024.

¹⁶ Principalele obligații ale furnizorilor de servicii intermediare sunt detaliate [aici](#)

¹⁷ Sintagma **autoritate relevantă** este definită în cadrul art. 4 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 50/2024.

Conform prevederilor art. 4 alin. (1) lit. a) și ale art. 7 din Legea nr. 50/2024, **autoritățile relevante** sunt:

- instituțiile sau autoritățile publice ce dețin atribuții cu privire la supravegherea unui anumit sector sau domeniu de activitate [de exemplu: Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor (în cazul produselor sau serviciilor care nu respectă legislația din domeniul protecției consumatorului), Autoritatea Națională pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal (în cazul conținutului ilegal din domeniul de activitate pe care îl gestionează), Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție (în cazul conținutului ilegal din domeniul de activitate pe care îl gestionează), Consiliul Național al Audiovizualului (în cazul nerespectării Capitolul III⁶ – „*Dispoziții aplicabile serviciilor de platformă de partajare a materialelor video*” din Legea nr. 504/2002, prevederi ce au norme explicite cu privire la obligațiile ce revin furnizorilor de platforme de partajare a materialelor video, inclusiv în ceea ce privește protecția minorilor)];
- autoritățile judiciare¹⁸ în cadrul acțiunilor, activităților ori procedurilor desfășurate de acestea în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Astfel, eventuala analiză a conținutului publicat în mediul online, din perspectiva calificării ca fiind *conținut ilegal*¹⁹, dar și a oportunității și necesității de a se acționa împotriva prezenței sale în mediul online, se realizează doar de către **autoritățile relevante** (astfel cum am arătat și în exemplele de mai sus). Acestea pot dispune ca furnizorii de servicii intermediare să acționeze împotriva unui element de conținut ilegal publicat online și, în acest sens, are competența de a emite, conform art. 7-9 din Legea nr. 50/2024, ordinele la care fac referire art. 9 (Ordin de a acționa împotriva conținutului ilegal) și art. 10 (Ordin de a furniza informații) din Regulamentul privind serviciile digitale, inclusiv transfrontalier.

În concluzie, instituția/autoritatea publică ce supraveghează un anumit domeniu/sector de activitate sau autoritățile judiciare, după caz, pot solicita unui furnizor de servicii intermediare să acționeze împotriva unui conținut din mediul online, după o analiză de fond care determină dacă respectivul conținut este ilegal.

Se pune, astfel, accent pe expertiza de fond pe care o deține fiecare instituție sau autoritate publică ce supraveghează un anumit domeniu sau sector de activitate, urmând ca această expertiză să fie pusă în valoare, iar conținutul din mediul online să fie înlăturat de furnizorul de servicii intermediare la solicitarea autorității relevante, după o analiză de fond ce poate determina dacă acest conținut este ilegal.

Drept urmare, legislația aplicabilă în domeniul serviciilor digitale (norma europeană dar și Legea nr. 50/2024) stabilește deja mecanismul de a acționa asupra unui conținut considerat ilegal, respectiv de a solicita informații legate de acesta, în sarcina **autorităților relevante**, nu a coordonatorului serviciilor digitale. Coordonatorului, așa cum am precizat anterior, îi revin competențele de la art. 51 din Regulamentul privind serviciile digitale (cum ar fi posibilitatea de a solicita informații, de a dispune încetarea încălcărilor, de a dispune măsuri provizorii, de a aplica amenzi, etc.) numai cu privire la respectarea de către furnizorii de servicii intermediare a obligațiilor ce cad în sarcina lor potrivit Regulamentului amintit, nu cu privire la un anumit tip de conținut.

Așadar, apreciem că instituirea unui principiu de definire a competențelor coordonatorului serviciilor digitale diferit față de cel stabilit de legiuitorul unional, prin contopirea atributelor aferente autorităților relevante cu rolul de coordonator al serviciilor digitale este în măsură să dea naștere la

¹⁸ Autorități judiciare în sensul Codului de procedură penală.

¹⁹ Sintagma „*conținut ilegal*” este definită la art. 3 lit. h) din Regulamentul privind serviciile digitale astfel: „*orice informație care, în sine sau prin raportare la o activitate, inclusiv vânzarea de produse sau furnizarea de servicii, nu este conformă cu dreptul Uniunii sau cu dreptul oricărui stat membru care este conform cu dreptul Uniunii, indiferent de obiectul sau natura exactă a dreptului respectiv*”. De asemenea, mai multe informații cu privire la conținutul ilegal puteți găsi accesând link-ul <https://infocentru.ancom.ro/category/servicii-digitale/>.

confuzie în rândul utilizatorilor finali cu privire la identificarea autorității competente să intervină prin raportare la natura unui anumit element de conținut online (ilegal / conținut cu risc / conținut cu risc grav / conținut care încalcă termenii și condițiile platformei).

- raportat la prevederile art. 9 alin. (3) din propunerea legislativă apreciem că trebuie avut în vedere că dispunerea unei măsuri de genul celei preconizate – *suspendarea unui serviciu* – trebuie realizată în conformitate cu principiul libertății de stabilire și libertății de prestare a serviciilor, astfel cum rezultă acestea din art. 26, art. 49-55, art. 56-62 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

În ceea ce privește alin. (6) și (7) ale aceluiași articol, apreciem că prin intermediul unor dispoziții normative de drept național pot fi stabilite competențe și obligații doar pentru entitățile și instituțiile de drept public naționale. Prin urmare, apreciem că se impune realizarea unei analize mai atente cu privire la competența de ordin material a Legiuitorului român de a institui atribuții în sarcina unor organisme europene sau naționale, însă din alte state (fie că este vorba de Comisia Europeană sau coordonatorii serviciilor digitale din alte state membre).

Raportat la cele mai sus precizate, vă rugăm să aveți în vedere și opinia Comisiei Europene cu privire la proiectul de lege inițiat de legislativul din Franța pentru a proteja minorii de riscurile care decurg din utilizarea rețelelor sociale ("*Dispoziții legislative care vizează protejarea minorilor de riscurile la care sunt expuși prin utilizarea rețelelor sociale*"), atașată prezentei și disponibilă accesând următorul link: <https://technical-regulation-information-system.ec.europa.eu/ro/notification/27828>, prin intermediul căreia au fost evidențiate incompatibilitățile inițiativei franceze cu Regulamentul privind serviciile digitale și Directiva (UE) 2015/1535.

Menționăm că prezentul punct de vedere va fi comunicat și Secretariatului General al Guvernului - Departamentul pentru relația cu Parlamentul, prin intermediul poștei electronice, la solicitarea acestuia din urmă.

Cu stimă,

PREȘEDINTE,

Signed by: Vlad Bontea

Date: 2026.07.29

13:24

Reason: .

Valeriu Ștefan ZGONEA